

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 24.04.1985, sp. zn. 2 Cz 13/85, ECLI:CZ:NS:1985:2.CZ.13.1985.1

Číslo: 11/1989

Právní věta: Z hlediska vzniku nároku žalobkyně na primerané snížení ceny opravy (§ 281 ods. 1 O. z.) je nerozhodné, že dohoda účastníků o lehote opravy, přesahující maximálně přípustné lehoty, nebola zo strany organizácia prekročená o viac ako 7 dní (§ 3 ods. 4 vyhlášky č. 18/1965 Zb.)

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 24.04.1985

Spisová značka: 2 Cz 13/85

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Lhůty, Služby

Předpisy: 40/1964 Sb. § 281 18/1965 Sb. § 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobkyně 13. 5. 1983 odovzdala žalovanému podniku osobné motorové vozidlo na opravu motora, ručnej brzdy a zadnej časti vozidla po požiarí vrátanie výmeny káblového zväzku, zadných združených svetiel a lakovania. V zákazkovom liste bol dohodnutý termín vykonania opravy 10. 8. 1983. Oprava bola dokončená a žalobkyně prevzala vozidlo 12. 8. 1983. Faktúrou z 19. 8. 1983 žalovaný podnik účtoval žalobkyni za opravu vozidla 10 538,- Kčs, z ktorých na materiál pripadala suma 6761,- Kčs a zvyšok tvorila cena za výkony 3776,- Kčs.

Žalobkyně sa domáhala žalobou zaplattenia sumy 2907,- Kčs zľavy za nedodržanie lehoty na opravu vozidla s poukazom na ustanovenie § 3 vyhlášky č. 18/1965 Zb.

Okresný súd v Liptovskom Mikuláši rozsudkom žalobu zamietol. V odôvodnení uviedol, že opravu vykonanú žalovaným podnikom na aute žalobkyně treba kvalifikovať ako tzv. bežnú opravu, lebo vzhľadom na posudok znalca nešlo ani o generálnu opravu ani o celkovú opravu skupiny. Bol toho názoru, že v prípade tzv. bežných opráv nie je lehota na ich vykonanie limitovaná, ako je to pri generálnych opravách a opravách skupín v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 vyhlášky č. 18/1965 Zb. Bolo teda vecou dohody účastníkov, v akej lehote bude oprava vozidla žalobkyně vykonaná, a nemožno preto prihliadať na lehoty uvedené v citovanom predpise. Pretože dohodnutú lehotu opravy žalovaný prekročil iba o dva dni, nevznikol v zmysle ustanovenia § 3 ods. 4 citovanej vyhlášky žalobkyni nárok na zľavu z ceny, pričom zľavu by bolo možno určiť iba z ceny výkonov, nie z celkových nákladov žalobkyně na opravu.

Najvyšší súd SSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, tak, že uvedeným rozsudkom súdu prvého stupňa bol porušený zákon.

Z odôvodnenia :

Podľa ustanovenia § 277, veta prvá, O. z. organizácia je povinná vykonať opravu alebo úpravu veci podľa zmluvy riadne a v dohodnutej dobe. Na citované ustanovenia nadväzuje v prípade opráv motorových vozidiel ustanovenia § 3 ods. 1 vyhlášky č. 18/1965 Zb., ktoré stanovuje, že lehotu na opravu vozidla, pokiaľ nie je určená technickou normou, si dohodne opravovňa s objednávateľom. Dohodnutá lehota pri generálnej oprave nesmie pri štandardných skriňových vozidlách presiahnuť 70 dní a pri ostatných vozidlách dobu 58 dní; u celkových opráv skupín nesmie byť dohodnutá lehota dlhšia než 30 dní.

Zľava za nedodržanie dohodnutej lehoty dokončenia opravy je 10% za každých ukončených 7 kalendárnych dní; zľava za celú dobu meškania opravovne nesmie prekročiť 30 %. Doba pre výpočet zľavy začína dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty ustanovenej alebo dohodnutej pre dokončenie opravy (§ 3 ods. 4, veta prvá a tretia, vyhlášky č. 18/1965 Zb.).

V prejednávanej veci súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho názoru, že rozsah služieb poskytnutých žalovaným žalobkyni pri oprave jej vozidla nebolo možné posúdiť podľa ustanovenia § 3 ods. 1 vyhlášky č. 18/1965 Zb., pre ktoré sú určené konkrétne lehoty. Bol toho názoru, že v danom prípade žalovaná organizácia poskytla tzv. bežnú opravu a že pre takú opravu citovaný predpis neurčuje žiadnu lehotu na jej vykonanie a že o lehote opravy tu platí výlučne dohoda strán.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 vyhlášky č. 18/1965 Zb. niet pochybnosti o tom, že treba rozlišovať len medzi generálnymi opravami a opravami skupín. Vzhľadom na účel sledovaný touto vyhláškou treba vyvodiť záver, že lehoty uvedené v ustanovení § 3 ods. 1 citovanej vyhlášky sú maximálne, ak dohodnutá oprava motorového vozidla nepresahuje generálnu opravu alebo „celkovú opravu skupiny“ 1) .

Pretože ustanovenie § 3 ods. 1 citovanej vyhlášky je špeciálnou úpravou vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 227 O. z., treba mať za to, že organizácia poskytujúca opravy motorových vozidiel musí vykonať opravu v lehote dohodnutej medzi objednávateľom a opravovňou, ktorá nesmie prekročiť uvedené maximálne lehoty pre jednotlivé druhy opráv.

Ak oprava veci nie je vykonaná organizáciou včas, organizácia sa ocitne v omeškaní a postihujú ju právne následky zodpovednosti za omeškanie. Pre túto zodpovednosť nie je významné, aké dôvody zapríčinili omeškanie a či je dané zavinenie organizácie za toto omeškanie (pozri č. 2/1978 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk, str. 55, ods. 2).

Ak nebola oprava vozidla vykonaná v maximálnych lehotách, určených v ustanovení § 3 ods. 1 vyhlášky č. 18/1965 Zb., nebola oprava motorového vozidla vykonaná včas. Prípadná dohoda medzi opravovňou a objednávateľom o lehote oprave dlhšej ako sú zákonné maximálne lehoty nemôže mať pre objednávateľa za následok vylúčenie pôsobenia právnym predpisom stanovených maximálnych lehôt a zánik práva na poskytnutie zľavy za nedodržanie lehoty na dokončenie opravy.

Z hľadiska vzniku nároku žalobkyne na zľavy z ceny je však nerozhodné, že dohoda účastníkov o lehote opravy presahujúci maximálne prípustné lehoty nebola zo strany opravovne prekročená o viac ako 7 dní.

Z uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa svojím rozsudkom prekročil zákon v ustanoveniach § 1, § 2 a § 153 ods. 1 O. s. p. v súvislosti s ustanoveniami § 277 O. z. a § 3 ods. 1 a ods. 4 vyhlášky č. 18/1965 Zb.

Poznámky pod čarou:

1) Porov. rozhodnutie uverejnené pod č. 72/1967 Zbierky rozhodnutí a oznámení súdov ČSSR a rozhodnutie uverejnené pod. č. 10/1989 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk.